

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

22 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 ianuarie 2020, în cauza penală privindul pe

Mulear Victor Xxxxx, născut la xxxxx, originar
și domiciliat în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 21.11.2018 – 19.02.2019;
2. *instanța de apel*: 10.12.2019 – 29.01.2020;
3. *instanța de recurs*: 11.05.2019 – 22.07.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 19.02.2019, Mulear Victor a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2) și 3, art. 46, 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani și 8 (opt) luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții legate de administrarea substanțelor narcotice și precursorilor pe un termen de 4 (patru) ani.

În baza art. 85 Cod penal, prin cumul parțial a pedepselor de stabilit lui Mulear Victor, luând în considerație pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Drochia din 02.10.2015 prin care Mulear Victor a fost condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, fiind condamnat la 4 ani de închisoare, cu aplicarea art. 90 Cod penal, executarea pedepsei fiind suspendată pe un termen de 4 ani, pedeapsă definitivă de 6 (șase) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții legate de administrarea substanțelor narcotice și precursorilor pe un termen de 4 (patru) ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, că în perioada anului 2017 - până în prezent (03.10.2018), Ponomari Evghenii împreună cu Mulear Victor și alte persoane nestabilite la moment de organul de urmărire penală, urmărind un scop de profit, au constituit un grup criminal organizat, adică a unei reuniuni stabile de persoane care s-au organizat în prealabil în vederea circulației ilegale a drogurilor, în proporții deosebit de mari, având un plan bine determinat de activitate infracțională, caracterizat printr-un înalt grad de coordonare între membrii săi, cu caracter retras și nivel de izolare în societate, cu regulile sale de comunicare, disciplină, cu desemnarea rolurilor și funcțiilor membrilor grupului, unde Mulear Victor și-a atribuit rolul organizator și autor, manifestat prin cultivare, prelucrare, păstrare, transportarea și realizarea drogurilor pe teritoriul raionului Drochia, iar cet. Ponomari Evghenii, revenindu-i rolul de autor la distribuirea drogurilor, manifestat prin procurarea, păstrarea, transportarea, expedierea, înstrăinarea și realizarea drogurilor pe teritoriul raionului Dondușeni și în alte raioane de la nordul Republicii Moldova.

Astfel, Mulear Victor împreună cu Ponomari Evghenii și alte persoane nestabilite la moment de organul de urmărire penală, cu toții urmărind scopul de profit, urmărind realizarea unui scop infracțional unic, acționând potrivit rolurilor stabilite, începând cu anul 2017 până în prezent, Mulear Victor a cultivat, prelucrat, păstrat și înstrăinat/realizat droguri sub formă de marihuana cetățeanului Taghiev Igor (circa 18 cazuri), iar o parte din drogurile în cauză i-au fost date spre realizare cet. Ponomari Evghenii, locuitor al or. Dondușeni, la prețul de aproximativ 500 lei, pentru un pahar cu volumul de 500 gr, de marihuana. După care, Ponomari Evghenii acționând potrivit rolului său, distribuia/realiza drogurile la un preț mai mare consumatorilor de droguri din raionul Dondușeni, fiind constatat faptul, că în perioada anilor 2017-2018, Ponomari Evghenii a primit spre realizare o cantitate de peste 20 astfel de pahare, droguri, care în perioada enunțată au fost distribuite/realizate cetățeanului Tinco Igor (circa 23 de cazuri) și cetățeanului Kupryushin Sergey (circa 10 cazuri), contra sumelor ce variau, pentru o cutie de chibrituri plină cu marihuana, de la 50 până la 100 lei și pentru un pahar cu volumul de 500 gr, cu marihuana, la prețul de 700 lei.

La data de 03 octombrie 2018, în cadrul percheziției efectuate la domiciliul cet. Mulear Victor, amplasat în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, au fost depistate și ridicate mai multe plante de cânepă în diferite stadii, atât uscată cât și verde, totodată fiind depistate și ridicate sacoșe, cutii din plastic și din lemn cu masă vegetală uscată, mărunțită asemănătoare cu marihuana.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. xxxxx din 30 octombrie 2018, a fost stabilit, că masa vegetală de culoare verde, uscată cu diferit grad de mărunțire, prezentată într-o pungă polimerică de culoare neagră, ridicată la data de 03 octombrie

2018, în cadrul efectuării percheziției la domiciliul cet. Mular Victor, amplasat în s. Șalvirii Vechi, r-nul Drochia, reprezintă marijuana, obținută artizanal din plante de cannabis (câneapă), care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante.

Cantitatea substanței stupefiante -marihuana constituie în total 3903 gr. masă uscată, ceea ce conform Hotărârii de Guvern nr. 79 din 23.01.2006, constituie proporții deosebit de mari.

Tot, la data de 03 octombrie 2018, în cadrul percheziției efectuate la domiciliul cet. Ponomari Evghenii, amplasat în or. Xxxxx, str. Xxxxx și a percheziției corporale efectuate în cadrul reținerii, au fost depistate și ridicate - 5 pachete din hârtie și o sacoșă din polietilenă în interior cu masă vegetală uscată, mărunțită asemănătoare cu marihuana.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. xxxxx din 12 octombrie 2018, a fost stabilit, că masa vegetală de culoare verde ridicată la data de 03 octombrie 2018, în cadrul efectuării percheziției la domiciliul cet. Ponomari Evghenii, amplasat în or. Xxxxx, str. Xxxxx și a percheziției corporale, reprezintă marihuana (amestec compus din părțile terminale a plantei de cânepă (cannabis) cu flori, frunze și fără tulpina centrală, uscate sau umede, mărunțite sau întregi, ale diferitor specii de cânepă care conține tetrahidrocanabinol).

Marihuana se atribuie la categoria substanțelor stupefiante. Cantitatea substanței stupefiante constituie în total 32,288 gr. masă uscată, ceea ce conform Hotărârii de Guvern nr. 79 din 23.01.2006, constituie proporții mari.

Marihuana - este inclusă în Tabelul nr. 1 a substanțelor narcotice și a substanțelor psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit și cantitățile acestora Lista nr. 1 a substanțelor narcotice aprobată prin HG nr. 79 din 23.01.2006, cu modificările ulterioare, respectivele acțiuni fiindu-i încadrate la art.art.42 alin.(2), (3). 46. 2171 alin.(4) lit. b), d) Cod penal, cu calificativele participarea în calitate de organizator și autor la cultivarea, prelucrarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea și alte operațiuni ilegale cu droguri, săvârșite în scop de înstrăinare, ori înstrăinarea ilegală a drogurilor, etnobotanicilor, sau analogilor acestora, acțiuni comise de un grup criminal organizat, în proporții deosebit de mari.

Inculpatul Mular Victor Anatoli a depus cerere privind acceptarea examinării cauzei în procedură specială prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, acceptată de instanța de judecată.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, solicitând casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă încasarea din contul inculpatului Mular Victor în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 3 360 lei, pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară

nr. xxxxx din 12.10.2018 (f.d.66-70 voi.2, în sumă de 1 680 lei) și nr. xxxxx din 30.10.2018 (f.d.72-78 vol.2, în sumă de 1 680 lei).

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 aprilie 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea hotărârii atacate, fără careva modificări.

4.1. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat, că apelantul critică hotărârea primei instanțe în latura civilă a acesteia, prin care s-a respins solicitarea înaintată de acuzatorul de stat cu privire la încasarea de la inculpat a cheltuielilor judiciare în sumă de 3 360 lei. In privința acestor alegații, verificând materialele dosarului în raport cu argumentele din cererea de apel, instanța de apel a conchis, că acestea sunt neîntemeiate.

Instanța de apel a menționat, că argumentele invocate de către acuzatorul de stat în susținerea solicitării înaintate sunt neîntemeiate, deoarece art. 143 alin. (l) pct. 6) Cod de procedură penală prevede, că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea circumstanțelor enumerate în aliniatul nominalizat, inclusiv și în cazul când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

La caz s-au suportat cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare, concluziile cărora sunt expuse în rapoartele de expertiză judiciară nr. xxxxx din 12.10.2018 și nr. xxxxx din 30.10.2018. Respectivetele expertize fiind ordonate de către organul de urmărire penală, acțiune procesuală ce tine de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, care sunt puse în sarcina părții acuzării.

În același context, instanța de apel a considerat relevante prevederile art. 142 alin. (1) Cod de procedură penală, expertiza judiciară se dispune în cazurile în care pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea circumstanțelor ce pot avea importanță probatorie pentru cauza penală sânt necesare cunoștințe specializate în domeniul științei, tehnicii, artei, meșteșugului sau în alte domenii. Posedarea unor asemenea cunoștințe specializate de către persoana care efectuează urmărirea penală sau de către judecător nu exclude necesitatea dispunerii expertizei judiciare. Dispunerea expertizei judiciare se face, la cererea părților, de către organul de urmărire penală, procuror sau de către instanța de judecată, precum și din oficiu de către organul de urmărire penală sau procuror.

Prin urmare, instanța de apel a conchis, că prima instanță corect a ajuns la concluzia, de a respinge cererea procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatului a sumei de 3 360 lei, ce constituie cheltuieli judiciare pentru efectuarea expertizelor judiciare, din care motiv apelul procurorului urmează a fi respins.

5. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, procurorul a declarat recurs ordinar, indicând temeiul prevăzut la art. 427 alin. (l) pct. 6) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, în partea respingerii cererii privind

încasare a cheltuielilor judiciare, cu trimiterea cauzei la rejudecare, în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

5.1. În susținerea solicitării sale, recurentul a invocat că instanțele de judecată au interpretat eronat prevederile art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, or ținând cont și de prevederile art. art. 228 alin. (3) și 229 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

Instanțele de judecată nu au clarificat obiectiv, necesitatea încasării cheltuielilor de judecată, ținând cont de faptul că cheltuielile judiciare au fost suportate de către stat în legătură cu efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară nr. xxxxx din 12.10.2018 și nr. xxxxx din 30.10.2018, adoptând o decizie neargumentată.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 22 august 2019, a fost admis recursul ordinar declarat de către procuror, decizia instanței de apel casată parțial, în partea neîncasării cheltuielilor judiciare și dispusă rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. În partea descriptivă a deciziei, instanța de recurs a menționat că, din conținutul recursului rezultă că, partea acuzării este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de fond. precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului. însă critică decizia instanței de apel, în partea ce ține de faptul că instanța de apel a menținut sentința prin care a fost respinsă solicitarea acuzatorului de stat, privind încasarea de la Mulear Victor a cheltuielilor judiciare în beneficiul statului, în sumă de 3 360 lei.

Instanța de recurs, verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub acest aspect, a constatat că această instanță, la examinarea apelului, nu a respectat întru totul prevederile art. art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Astfel, s-a reținut că procurorul a solicitat încasarea de la Mulear Victor a cheltuielilor judiciare în beneficiul statului, în sumă de 3 360 lei, în legătură cu efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. xxxxx din 12.10.2018 (f.d. 66-68 vol. II). nr. xxxxx din 30.10.2018. (f.d. 72-77 vol. II)

Instanța de recurs a atestat că, la soluționarea chestiunii cu privire la încasarea sau neîncasarea din contul inculpatului Mulear Victor a cheltuielilor judiciare, ce țin de efectuarea expertizelor judiciare, instanța de apel făcând trimitere la prevederile art. art. 227, 143 Cod de procedură penală, art. 75 alin. (3) din Legea nr. 68 din 14 aprilie 2016, „Cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar”, a omis faptul că prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare j din 09.02.2018 (publicată în Monitorul Oficial cu nr. 40-47 art.108 din 09.02.2018), a fost abrogat alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală, care prevedea că, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat.

Totodată, s-a reținut că alin. (1) art. 143 Cod de procedură penală, prevede cazurile când expertiza judiciară se dispune și se efectuează în mod obligatoriu, care în același timp corespunde situației din speță, deoarece pentru a stabili masa vegetală dacă reprezintă substanță narcotică, era necesară efectuarea expertizei.

În această ordine de idei, reieșind din concluziile expuse de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, aceasta dispunând menținerea sentinței prin care a fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea procurorului privind încasarea or judiciare în sumă de 3 360 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare, nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile legislației procesual penale, adoptând o soluție pripită.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 ianuarie 2020, a fost admis apelul declarat de către procuror, cu casarea parțială a sentinței, în partea soluției cu privire la solicitarea procurorului de încasare a cheltuielilor judiciare, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

S-a dispus încasarea de la inculpatul Mular Victor în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 3 360 lei.

În rest dispozițiile sentinței au fost menținute.

7.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că, instanța de fond eronat a concluzionat referitor la respingerea ca fiind neîntemeiată a cererii procurorului privind încasarea de la inculpat în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată suportate pe cauză în legătură cu efectuarea acțiunilor procesual-penale.

Instanța de apel a reținut dispoziția alin. (2) al art. 229 Cod de procedură penală potrivit căreia, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare... Prin urmare, se atestă că norma dată poartă un caracter facultativ, lăsând la discreția instanței de a hotărî asupra chestiunii plății cheltuielilor judiciare, ținând cont de împrejurările cauzei. Având în vedere prevederile legale citate, instanța de apel a constatat, că suma de 4694 lei a fost necesară pentru efectuarea rapoartelor de expertiză și această sumă reprezintă cheltuieli judiciare în sensul art. 227 alin. (2) pct. 5) Cod de procedură penală, astfel instanța de fond incorect a respins solicitarea procurorului și nu a dispus încasarea acesteia din contul inculpatului în beneficiul statului.

La fel, instanța de apel a notat, că prin modificările operate prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, prin care a fost abrogat alin. (2) art. 143 Cod de procedură penală, care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat, legiuitorul și-a îndreptat voința spre obligarea condamnaților de a achita cheltuielile pentru expertizele judiciare. Careva temei de scutire a inculpatului nu s-a constatat.

Respectiv, lecturând materialele cauzei instanța de apel a reținut că, pe cauza penală au fost suportate cheltuieli pentru efectuarea: raportului de expertiză judiciară nr. xxxxx din 12.10.2018 (f.d. 65-70, vol. II) în sumă de 1680 lei și raportul de expertiză judiciară nr. xxxxx din 30.10.2018 (f.d. 68-69) în sumă de 1680 lei, iar în total cheltuielile suportate pe cauză fiind în mărime de 3360 lei.

Astfel, instanța de apel a constatat, că pe cauză au fost suportate cheltuieli judiciare în mărime de 3360 lei, după cum se indică de către procuror și în apel, sumă ce urmează a fi încasată din contul inculpatului Mulear Victor din considerentele, că în legătură cu aceasta, au fost suportate cheltuieli în privința administrării probelor, sub incidența căror intră sumele plătite pentru retribuiția cuvenită experților..., or spre deosebire de procesul civil, unde sumele necesare acestor cheltuieli sânt avansate de către reclamant, prin plata taxei de timbru, la introducerea acțiunii, în cauzele penale, în care activitatea judiciară se desfășoară din oficiu, sumele necesare cheltuielilor de urmărire sau de judecată sânt avansate, de regulă, de stat, prin organul judiciar în fața căruia se află cauza penală.

8. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatului, care indicând temeiurile pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței.

În susținerea solicitării sale, partea apărării a invocat că instanța de apel a interpretat eronat prevederile art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, potrivit cărora cheltuielile judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal, alin. (2) a normei vizate indicând la sumele plătite sau care urmează a fi plătite (...) experților, (...) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală, care potrivit alin. (3) a aceleiași norme se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate, cea din urmă, fiind considerată o normă generală, neobligând statul să suporte cheltuielile, ci doar să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.

De rând cu aceasta dispozițiile art. 229 alin. (1), (2) și (3) Cod de procedură penală, statuează, că cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului, instanța de judecată având posibilitatea de a-l obliga pe condamnat să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării lui cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat (...) sau să-l elibereze de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, (...) atunci când plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lui.

Or, necătând la faptul, că efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, ce impune desfășurarea urmăririi și judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o, posibilitatea încasării lor de la făptuitor o decide instanța de judecată, în dependență de capacitatea lui de plată, constatată prin datele obiective a cauzei.

Prin urmare, consider că decizia instanței de apel este una ilegală și nefondată, fiind pasibilă casării în latura încasării cheltuielilor judiciare de la inculpatul Mular Victor.

9. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, indicând că soluția instanței de apel este adoptată în conformitate cu modificările operate la art. 143 Cod de procedură penală, prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 316 din 22 decembrie 2017, în vigoare din 09 februarie 2018, potrivit cărora a fost exclusă plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) din contul mijloacelor bugetului de stat.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință prin care se solicită inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 7. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind soluția încasării cheltuielilor judiciare în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală.

Or, conform art. 227 alin. (2) pct. 5) și alin. (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală și se plătesc din sumele alocate de stat, dacă legea nu prevede altă modalitate.

În același timp, potrivit art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată este obligată să soluționeze cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Conform art. 229 alin. (1) - (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lui.

Astfel, instanța de apel just, argumentat și în limitele competenței legale, prevăzute de normele enunțate supra, a statuat că, inculpatul este vinovat de comiterea infracțiuni prevăzute de art. art. 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal, iar pentru a stabili acest fapt a fost necesară efectuarea unor expertize specializate, costul cărora este justificat și probat, acestea urmând a fi încasate din contul inculpatului în beneficiul statului cu titlu de cheltuieli judiciare, nefiind constatate temeiuri pentru a-l elibera de plata lor.

Mai mult, recursul ordinar, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 8. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura cheltuielilor judiciare.

Însă, pornind de la relevanțele art. 229 alin. (1) și (3), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial condamnatul, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în aspectul cheltuielilor judiciare în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Pe lângă aceasta, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct. 4.1. din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul ordinar de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

11. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Rotari Mihaela în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 ianuarie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Mulear Victor Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **21 august 2020**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana